

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Som det fremgaar af det Rigsdagen forelagte Budget for 1921—22 er samtlige Indtægter for nævnte Finansaar foreløbig kun opført med godt 318 Millioner, hvoraf Indtægterne under § 5 udgør omtrent 305 Mill. Kr. Som anført ved Forelæggelsen fremkommer dette Beløb gennem en Beregning af det Udbytte, som de almindelige faste Skattelove kunde forventes at indbringe, medens der, naar samtlige de for Finansaaret 1920—21 gældende ekstraordinære Skattelove forlængedes til ogsaa at gælde for det paafølgende Finansaar, vilde kunne paaregnes en Merindtægt paa ca. 241,5 Mill. Kr.

Disse ekstraordinære Skattelove er:

1) Lov Nr. 671 af 21. December 1918 om Ændring i Lov om Ejendomsskyld,

2) Lov Nr. 534 af 4. Oktober 1919 om midlertidige Ændringer i Lovene om Indkomst- og Formueskat til Staten af 8. Juni 1912 og 10. Maj 1915,

3) Lov Nr. 670 af 21. December 1918 om midlertidig Forhøjelse af den særlige Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer,

4) Lov Nr. 492 af 13. Oktober 1917 om midlertidig Stempelafgift ved Salg af ædle Stene og Smykker,

5) Lov Nr. 139 af 17. Marts 1917, Lov Nr. 636 af 21. December 1917 og Lov Nr. 658 af 22. December 1919 om Tillægsafgift paa Spiritus m. m.,

6) Lov Nr. 490 af 13. Oktober 1917 om midlertidig Forhøjelse og Udvidelse af Ølskatten,

7) Lov Nr. 664 af 21. December 1918 om midlertidig Forhøjelse af Tobaksbeskatningen:

a) Afgift af Cigaretter,

b) — - Cigarer og Cigarillos,

c) — paa Dyrkning af Tobak,

8) Lov Nr. 540 af 25. Oktober 1918 om midlertidig Forhøjelse af Stempelafgiften af Spillekort,

9) Lov Nr. 489 af 13. Oktober 1917 og Lov Nr. 269 af 30. April 1919 om midlertidig Tillægsafgift paa Vin,

10) Lov Nr. 530 af 4. Oktober 1919 om midlertidige Ændringer i Lov Nr. 112 af 13. Maj 1911 om Afgift af offentlige Forestillinger og Fremvisninger m. m.,

11) Lov Nr. 531 af 4. Oktober 1919

om Særafgift til Staten af Motorkøretøjer samt

12) Lov Nr. 532 af 4. Oktober 1919 om Særafgift af Lystfartøjer m. m.

Med Undtagelse af tre af disse, nemlig de under 1), 11) og 12) anførte har man anset det for nødvendigt at søge Gyldigheden af samtlige de øvrige Skattelove forlænget, saaledes at de bliver gældende ogsaa for Finansaaret 1921—22.

Med Hensyn til den under 1) anførte Lov angaaende midlertidig Forhøjelse af Ejendomsskylden fra 1,1 p. m. til 2 p. m., har man, efter at den almindelige Vurdering til Ejendomsskyld nu er tilendebragt, saaledes at Skatten fra 1. Juli 1920 beregnes paa Grundlag af de nye Vurderingssummer, anset det for rettest at vende tilbage til den oprindelige Skattesats af 1,1 p. m., saaledes at Skatten altsaa fra 1. Januar 1921 at regne atter beregnes efter denne.

Med Hensyn til den under 11) anførte Lov angaaende Særafgift af Motorkøretøjer, hvilken Afgift — i Modsætning til den ordinære Motorafgift efter Lov Nr. 149 af 20. Marts 1918 — i sin Helhed tilfalder Statskassen, maa man anse det for rettest, at Spørgsmaalet om Afgift af Motorkøretøjer i sin Helhed optages til samlet Overvejelse, derunder navnlig Spørgsmaalet om, hvorvidt ikke ogsaa Særafgiften, saaledes som allerede Tilfældet er med Afgiften efter Loven af 30. Marts 1918, for den overvejende Dels Vedkommende bør tilfalde Kommunerne under Hensyn til disses stærkt stigende Udgifter til Vejvæsenet. Medens man derfor ikke har villet søge denne Lov forlænget for hele Finansaaret 1921—22, har man dog af tekniske Grunde anset det for nødvendigt at søge den forlænget i 3 Maaneder indtil Udgangen af Juni Maaned 1921, saaledes at der sidste Gang kan opkræves Afgift for et fuldt Halvaar, jfr. herved Bemærkningerne til det samtidig hermed forelagte Forslag til Lov om Forlængelse af forskellige Loves Gyldighed.

Hvad endelig angaar den under 12) anførte Afgift af Lystfartøjer, har Gennemførelsen af Loven medført ret vidtløftige Kontrolforanstaltninger til Byrde saavel for Publikum som for Toldadministra-